

מסורת הש"ס

א) [לעיל יד: וש"נ], ב) לעיל טז: לבט: [לקמן סג:], ג) ס"א גדול, ד) שייך לע"ב,

הגהות הב"ח

(ח) גמ' וחס"א יביא שאר קרבנותיו ויטהר ומעשה נמי כל"ל ותיבות שמע מינה נמחק: (ג) במשנה כהן גדול ומזר אינן מיטמאין: (ג) רש"י ד"ה בשלמא וכו' סברי כ"ג עדיף שקדושתו:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[illegible]

הגהות התוספות

1. וְלֹא כֹל הַיָּמִים קָאָמַר.
2. כִּסְתָּ בְּכֵן קִרְבָּנֶיךָ. כִּי מֵתָה
3. שָׁמַר מִמֶּךָּ. וְלֹא שִׁיבָה
4. מִשְׁעָה וְטִרְדָּה בָּךְ. וְלֹא אֵלֶּל
5. חֵן. קוּדֶשׁ. כִּי אֵלֶּל אֶחָד
6. שָׁמַר. לֹא וְאֶחָד שִׁשְׁיִיבֶה.
7. מִיָּחוּל לִמְנוּן מִדִּיבֵר
8. מִמֶּךָּ. וְכֹלן שִׁיבֵן חֲסִידֵי
9. שִׁבְמוֹן וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי
10. לֵב שִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי
11. לֵב. וְכֹלן שִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי
12. מִמֶּךָּ. שִׁיבֵן שִׁיבֵן שִׁיבֵן
13. מִיָּחוּל לִי וְלִבְרָכָן לִי לִבְרָכָן.
14. מִיָּחוּל בְּכָה מִמֶּךָּ
15. וְלִמְשַׁח מִמֶּךָּ. וְלִמְשַׁח מִמֶּךָּ
16. קִי וְשִׁמְחָה בְּכָה. וְלִמְשַׁח מִמֶּךָּ
17. לֵב שִׁבְלֵי. וְלִמְשַׁח מִמֶּךָּ
18. וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי
19. לֵב שִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי
20. לֵב שִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי
21. לֵב שִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי
22. לֵב שִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי
23. לֵב שִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי
24. לֵב שִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי וְשִׁבְלֵי

בְּרִנְתִּי צמרים הפרמוריות. מתמרמור שם מקום. **שֵׁהִיא מִסְכּוֹנָה** והלכה ומלאת שמה. ונטמאת עליה ואמרו חכמים כו' פ' ג' **קִסְנִי**. צמתי' ר' אליעזר אומר קוטר את הכל והא שמעינן ליה דאמר דכל אחר מלאת שצעה קוטר ותו לא והא הכא אחר מלאת הוא:

אמר רב מאי סותר נמי דקאמר ר"א
סותר קרבנותיו. והכי קאמר יציא
כל קרבנותיו לאחר שיטעה ואותו
זבח ראשון שזרק דמו לא עלה לו
ועלשם 'ז' הוא דסותר ותו לא
לדברי הכל וזבח פליגי ר' אליעזר
סבר אותו זבח ראשון לא עלה לו
ויציא אחר במקומו עם שאר
קרבנותיו שהפריש לכשיטעה לאחר
ו' : והכי נמי מסתברא. דלקרבנותיו
שאר מדקתני ותחמיה אומרים יציא
שאר קרבנותיו ויטעה מכלל דלרבי
אליעזר קצירה ליה דלף ראשון לא
עלה לו ואריך להציא אחר ב' : ענין
אחר אמר רב מאי סותר נמי דקאמר
ר' אליעזר סותר את קרבנותיו. ולא
מיבעיא זבח ראשון לאינו עולה לו
אלא ב' אותו שהפריש תחלה צריך
להחליף ויציא אחר במקומו ותחמיה
אומרים אותו ראשון צלצד לא עלה
לו ואריך להציא אחר במקומו אל
שאר קרבנות שהפריש אינו צריך
להחליף אללא לכשיטעה יציא אותם.
ה"נ מסתברא דלקרבנות פליגי
מדקאמרי רבנן דציא שאר קרבנות
ויטעה אללמא דשמעי מיניה דרבי
אליעזר דלפי' אותן קרבנות שהפריש
תחלה אינו יכול להציא לקרבנותיו
ואמרו ליה רבנן מציא ומעשה נמי כ' :

הדרן עלך שלשה מינין

בהן גדול וגויר אין מיטמאין
לקרובין. וכדמפרש צהן
קראי לטומאה לקמן בגמ': גב'
בשלמא כהן וגויר. שמעינן דלהו
הי מינייהו ליטמא תחילה דרבנן
סברי כהן גדול (א) שקדושתו קדושת

עולם ורבי אליעזר סדר נזיר עדיף שכן מביא קרבן על טומאתו ויטמא כ"ג שאינו מביא קרבן על טומאתו ואל יטמא נזיר:

משור

קרבן על טומאתו מה שאין כן בכהן¹⁰ ללמאן דלמאר דיטמא נזיר
נזיר קדושתו קדושת שערה. ואפי' אמר נזיר עולם מכל מקום סתם נזיר
 גדול עדיף והאי כבר נזיר עדיף. וטעמא דמ"ז¹⁵ במתמנין: וז'
 שנגנו שמן המשחה דיאשיהו גזו שמן המשחה שעשה משה כדאימא בפי
 בגדים בלא שמן ואזי ממשלתי דיו בח' בגדים ולא היו יכולין לעשות
 לזרומיתם זה ולא אמר דלמיתא בפי' קמא דביתא (דף קד) וזי נס א'
 לוג ובו נמשח המשכן וכל כליו ואהרן וזניו כל ז' ימי המלוכה ובו נמשח
 זה לי לזרומיתם והא דלמאר התם (דף ה.) המפטם השמן ללמוד דא וזי למ'
 דימי משה אס עשא פטור אי נמי למוסר לזכור ללמד שידעו לעשותו
 אלא עובד בח' בגדים וכשר בכך בלא משיחה דמ"ר בפי'ק דמגילה (דף קט)
 והשחא משוח ומרובה בגדים משכחת לה דזור א' כגון שמשח א' לכ"ב
 מרובה בגדים לעשות עבודה ביה"כ¹⁶ וקשה דא"כ הלי' משוח חזי לע'
 משוח שעבר ומראה לומר כגון שכהן גדול גלה ומינו אחר מחמיו בדבריו
 אינו חזר לעבודתו שהרי שמשוח אחר מחמיו כהה שנים ואזי שנים המרובים
 הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והביא פר וגו' ומרובה בגדים לא
 העלם דבר של זכור כלומר שכהן משוח מקריבו ולא מרובה בגדים כדכתי'
 בזהיר דלף כהן קדוש מקריבו לו (ר"ג) וא"ת אי ימירי אחר יה"כ לא
 והא קבורת מת מזה לא דחי י"ט וכ"ש שבת ויה"כ וי"ל דלעולם ביה"כ
 קאמר דמשוח בשמן עדיף ומטמא המרובה בגדים מחמיה¹⁹ ללל דזכור
 והוראסא לא מרובה בגדים אינו מציא פר עליו²⁰ כל המאות דמשיח דוק
 ופירושו ופר²¹ הבל על כל ההמות היינו צפר שהוא עצמו מציא השורה

נ"ל הא. 18. נ"ל שעבר כדצטמוך.
ר.

שלשה מינין פרק ששי נזיר

נַטְמָא ר' אֵלִיעִזֵּר אוֹמֵר סוֹתֵר אֶת הַכֶּלֶךְ, וְלֹא כָל הַיָּמִים: כְּדַמְפַּשׁ
בְּגַמ' דִּהָא ר' אֵלִיעִזֵּר הוּא דֹלָמֵר [לַעֲיֹל] צִפְיָא (דף טו:)
נַטְמָא לְאַחַר מַלְאֵת סוֹתֵר א' | א' אֵלָא סוֹתֵר אֶקְרִיבֻנָּהּ קָאֵמֵר ור' אֵלִיעִזֵּר
לְעִטְמֵיהּ דֹּלָמֵר בְּגַמ' אַחֲרָהּ הַמַּעֲשִׂים כּוֹלֵם מוֹתֵר לְשׁוֹטֵי יוֹן | וּמַגְלַח

מתני' מי שזנרק עליו אחד מן הדמים ונמאס
(⁶) רבי אליעזר אומר סותר את הכל וחכ"א
יביא שאר קרבנותיו ויטעה אמרו לו מעשה
במרים התרמודית שזנרק עליה אחד מן
הדמים ובאו ואמרו לה על בתה שהיתה
מסוכנת והלכה ומצאה שמתה ואמרו חכמים
תביא שאר קרבנותיה ותטהר: **גמ'** קתני
ר' אליעזר אומר סותר את הכל ⁷והאמר ר'
אליעזר כל אחר מלאת שבעה סותר אמר רב
מאי סותר נמי דקאמר ר' אליעזר סותר
קרבנותיו הכי נמי מסתברא דקתני וחכ"א
(⁸) תביא שאר קרבנותיה ותטהר ש"מ
ומעשה נמי במרים התרמודית שזנרק עליה
אחד מן הדמים ובאו והודיעוהו על בתה שהיתה
מסוכנת והלכה ומצאה שמתה ואמרו חכמים
תביא שאר קרבנותיה ותטהר ש"מ:

הדרן עלך שלשה מינין

כהן גדול וגו' (א) יאין מיטמאין לקרובהין:
י אבל מיטמאין למת מצוה היו מהלכין
בדרך ומצאו מת מצוה רבי אליעזר אומר
יטמא כהן גדול ואל יטמא גזיר וחכמים
אומרים ייטמא גזיר ואל יטמא כהן (ב) הדיוט
אמר להם רבי אליעזר יטמא כהן שאינו מביא
קרבן על טומאתו ואל יטמא גזיר שהוא מביא
קרבן על טומאתו אמרו לו ייטמא גזיר שאין
קדושתו קדושת עולם ואל יטמא כהן
שקדושתו קדושת עולם: **גמ'** בשלמא
כהן גדול וגזיר האי סבר כהן גדול עדיף
והאי סבר גזיר עדיף משוח בשמן המשחה
ומרובה

מיטומא למת מצוה ולא גרס
בפרשת אמור א

וואָל יטמא נזיר. שקדוש

[illegible]

מלאך' לבר פדא. ואיכא לספוקי הכא
מראה דלרבנן אין כאן סתירה כלל.
מכלל נזיר ולא שייך ביה סתירה.

מז.

עין משפט
נר מצוה

ק"ג א מ"י פ"ו מהל'
 מזירות הלכה ד:
 א ב מ"י פ"ג מהל' אכל
 הל' ו סמג לאזין רלו:
 ב ג מ"י שם הלכה ח ופ"ז
 מהל' מזירות הל' יא יב:
 ג ד ה מ"י פ"ז מהל'
 מזירות הל' יג ופ"ג
 מהל' אכל הל' ט:

נוסחת הריב"ז

א] כו' וצגמ' מפרס לה:
ב] אחר תחמיו: ג] אלא אף
אזותן שהפריש כו' ויציא
אחרים במקומן: ד] שמעין
הי' מינייהו כו' כה"ג עדיף
ויטמא מזר ואל יטמא כ"ג
שקדושתו כו' שכן מביא
קרבן על טומאתו ולא יטמא
מזר הס"ד:

פי' הרא"ש

[illegible][illegible]

(א) שם הוציא דף הקישא למלתא אחריתא אצל ליום וילילה הוא בוצחים (ל"ו) וכן מה שבי' המוס' כאן לענין לשמה הוא בוצחים (ה') ונראה דבתוס' כאן חסר איזה תיבות ונ"ל ויש גורסין ובשר זבח כו' וכמו שבי' הר"א ש' כאן.